

Szakmai beszámoló

Előadás: Hospitálás a Dramatenben

Helyszín: Stockholm

Időpont: 2022. Január - Február

Szakmai gyakorlatomat Stockholmban tölthettem. Végigkövethettem a Macbeth c. produkció színpadi próbáit. Az itt eltöltött idő hasznos tapasztalatokkal látott el, elsősorban azzal kapcsolatban, hogy hogyan kell egy olyan színpadon dolgozni, amelynek technikai felszereltsége világszínvonalú, és egy olyan precíz és pontos rendszerben működik, mint amilyen a svéd.

Alapvetően számos nehézséggel találták szemben magukat az alkotók a próbafolyamat során. A fő nehézséget a covid okozta. Az első összpróba volt az első alkalom, amikor az összes szereplővel egyszerre lehetett próbálni. Fontos tudni, hogy Stockholmban az első összpróba számomra meglepő módon, már a bemutató előtt egy hónappal megtörténik, teljes kosztümben és díszletben. A próbáló produkciók bemutatói között minden esetben egy hónap van, hogy az adott produkciónak legyen elég ideje belakni a teret. Ez ad egyfajta biztonságot mindenki számára, viszont számos esetben eltűnődtem, hogy vajon a rendeteg összpróbára szánt idő nem kontraproduktív-e, hiszen kevesebb a "lehetőség" a részpróbákra.

Az alkotókról fontos említést tennem. A rendező Jens Ohlin, színész, aki számos alkalommal adaptált előadást Hannes Meidallal együtt, aki a Dramaten vezető színésze. Közös adaptálnak, majd Jens rendezi az előadást, Hannes pedig a címszerepet játssza. Ez korábban a Hamlet és a Faust esetében is így volt, bár azok az előadások kisebb terekben készültek. Ez az előadás volt a rendező első nagyszínpadi munkája. Fontos megfigyelés volt számomra, hogy ő milyen problémákkal találkozott az első nagyszínpadi munkája során. Azt hiszem, a fő nehézsége az volt, hogy siettette magát és a produkció elkészültét, miközben a produkció még nem volt megérve az egybe menésekre.

Jensnek és Hannesnek speciális az alkotói kapcsolata. Általában a próbafolyamat kezdetétől erősen elválik a szerepkörük. Mindkettejünkkel volt szerencsém fontos beszélgetéseket folytatni az adaptációról és a közös munkáról. Az volt a benyomásom, hogy mivel Hannes színészként volt jelen a próbafolyamatban, és a ház dramaturgja nem vett részt szervesen a próbákon, a rendező néhány dramaturgiai kérdéssel lassabban birkózott meg. Az első hét során csak figyeltem a próbákat, megfigyeltem a dinamikákat, a rendező stílusát, majd a második héttől kezdve, amikor úgy éreztem, hogy fontos kérdéseim vannak a rendező felé, elbeszélgettünk ezekről, a próbákat követően. Fontos élmény volt számomra, hogy tudtam szelektálni a kérdéseim közül, csak a legfontosabbakat tettem fel, azokat, amelyekkel úgy

éreztem a rendező munkáját is segítem. Hospitalásaim során először tudtam túllépni a saját színházi ízlésem keresésén az adott előadásban. Fontos találkozás volt ez számomra a svéd kőszínház működésével, Jenssel és Hannessel, mind emberként, mind alkotóként.